

VARÁZSDAL

Ha rá tudsz hangolódni a saját szívedre, össze tudsz kapcsolódni vele - meghallod annak üzenetét. Ha pedig úgy érzed, hogy ez az üzenet nemcsak téged érint, alkotni kezdesz; formát találva ahhoz, hogy ezáltal párbeszédbe és közös áramlásba léphess másokkal is.

A jelen kiállítás - érzésem szerint - pontosan erről szól.

A varázslásról.

Arról, hogy nem elsősorban és semmiképpen nem kizárólag a technika elsajátítása teremti a művészt. Sokkal inkább a befelé fordulás, az önmagunkban való elmélyülés hozta szív-forróság, ami életre kelti az eszközt: a vásznat, az ecsetet, a festéket vagy a tűt és a fonalat.

Az itt látható alkotásokat áthatja a világszerелеm - így persze nem véletlen a tárlat címe sem: Csodálatos világ.

Milyen nagy szükségünk van a minden mögött megbújó öröm felfedezésére - köszönet az erre való emlékeztetésért ezúton is az alkotóknak!

Gulybán Andreát ismerem néhány éve.

Ő számomra a Nevető Szempár, a Túlcsonduló Életöröm, amit nem megosztani vétek lenne másokkal. És - szerencsére - ezt ő maga is tudhatja.

Talán épp ezért alkot, vagy azért, mert nem tud nem alkotni: szüntelen pezsgésben tartja őt a szívében folytonosan születő zene.

Szeretem, ha zongorázik.

Meglepetéssel és csodálattal töltött el, amikor megtudtam róla - lelkes közgazdász.

És most kiderült az is, az ecset is természetesen áll a kezében. Nem lehet nem meglátni - bármit is tegyen, bármihez is nyúljon, az az életöröm kifejezésének eszköze lesz számára.

Másolja a valóságot - ezt mondja ő.

Én pedig, mint festményeinek lelkes követője, hozzáteszem: ... és megtölti e valóság ihlette képeket fényvel, nagybetűs élettel - így máris nemcsak kopíroz, de gyógyít is. És "véletlenül" épp azokhoz jutnak el a képei, akiknek a legnagyobb szükségük van rájuk. A tekintetével, a szívével fényképez, majd lénye áradó örömeivel kiszínezi a képeket. És elhiszem neki, hogy ez a folyamat számára meditáció, mert mi más is lehetne az, ami ekkora őszinteséggel harsogja a boldogságot? A színei életet lehelnek a megfáradt mindennapokba. Színes világot hoz elénk, nem hagy elmenni a napi rutin során láthatatlanná felejtődő szépségek mellett - megállít minket és azt mondja: nézz már rá... neked mesél ez a virág... azt tanítja neked: élni ajándék...

Szép az, ami érdek nélkül tetszik. És Andrea világa ilyen, ahogyan ő maga is ilyen: maga a virágba borult Természetanya, amit az is hűen mutat, ahogyan kisfiával kéz a kézben fedezik fel és mutatják meg a körülöttük forgó élet sokszínűségét. Természetesen a hamarosan dalra fakadó papát is bevonva a napi kalandokba.

Meghatóan és erő-sokszorozóan rendkívülit tud adni, ha két nő alkotói szövetségbe lép egymással.

Ezt érzem most is: Andrea festményeinek varázsos útitársai Juhászné Fücsök Ágnes

gobelin-képei.

Már az első szakmai találkozásuk is mesés: kolléganők - akik (egyre kevésbé titokban) alkotnak. Az egyik gobelin-kép alapja Andrea festménye, ami egy év alatt ily módon "ikertestvért" kapott: egyformák és mégis utánozhatatlanul egyediek; hasonlítanak, vonásaikban mégis van árnyalatnyi különbség.

Ágnes szintén valódi példakép lehet nőtársai számára. Hétéves kora óta nem áll meg a tű a kezében - hímez, köt, horgol, követve a pillanat hozta inspirációt. Egy-egy munkája mellett akár évekig is kitart. Mi ez, ha nem meditáció? A szíve diktálta mintákat önti "anyagba", így megmutatva azokat másoknak is. Humorosan mondja: "mire jó mindez? hiszen rontja a szemet, helyet foglal, és még drága is".

Mégsem tud lemondani szenvedélyéről, mert elkötelezetten hisz a szépségben, és munkái - tessék csak körül nézni -, valódi gyógyírt jelentenek a szemnek.

Ha egy nő a szívéből alkotni kezd - virágba borul a tér.

Ha két nő, összefogásban teszi ezt - sokszínű virágcsokor születik.

És hogy mindennek mi a haszna? - teszik fel önvallomásukban mindketten a kérdést.

A válaszra nem kell sokáig várnunk, elég szétnéznünk a teremben: a szerelem, ami lényükből árad, bearanyozza az alkotásokon keresztül a teret, minket, a világot - és ehhez (íme a bizonyíték) nem kell más, mint egy vászon, egy ecset, festék, tű és fonál...

Varázsolj valamit - valami szépet - ne legyen hazugság - belülről éld meg!!!

Kövessük őket, szívvel...

2016. február 03.

Szabó Virág
író, újságíró
a Fénypont Műhely vezetője